

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2998/2019
27.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божицара Вујичића, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Драгане Маринковић, Звездане Лутовац и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милица Милованчевић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Весна Илић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5920/18 од 11.03.2019. године, у седници већа одржаној дана 27.02.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5920/18 од 11.03.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5920/18 од 11.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Аранђеловцу, Судска јединица у Тополи П 1046/16 од 03.05.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је он, као следбеник и наследник пок. ВВ, стекао на основу одржаја право својине са уделом од 1/1 на кат.парцели ... КО ... и да тужена то призна и дозволи да се тужилац укњижи као власник у јавним књигама. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 54.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 5920/18 од 11.03.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с позивом на члан 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 87/18 - у даљем тексту: ЗПП), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је стицање права својине одржајем. У конкретном случају, примена материјалног права не одступа од судске праксе формиране кроз одлуке Врховног касационог суда. Тужилац ревизијом не конкретизује разлог због којег предлаже примену члана 404. ЗПП, а ни правно питање које би се разматрало кроз институт изузетне дозвољености ревизије, већ оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова, о основаности тужбеног захтева, засноване су на правилној примени одговарајућих одредаба материјалног права. Због тога нема услова за одлучивање о ревизији, као о изузетно дозвољеној, ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Сходно наведеном, произлази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. става 1. ЗПП, те је Врховни касациони суд одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. става 2. тачке 5, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. ставом 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења поднета је 17.06.2016. године. Вредност предмета спора побијаног дела износи 50.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се не односи на новчано потраживање, а у коме вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужиоца недозвољена, применом одредбе члана 403. става 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 410. става 2. тачке 5 ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић